

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 403/2016
12.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Л., због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Л., адвоката Р.Н., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 1065/14 од 07.05.2015. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 592/15 од 10.12.2015. године, у седници већа одржаној дана 12.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Л., адвоката Р.Н., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 1065/14 од 07.05.2015. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 592/15 од 10.12.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К 1065/14 од 07.05.2015. године окривљени Д.Л., оглашен је кривим због кривичног дела увреде из члана 170. став 1. КЗ за које је осуђен на новчану казну у одређеном износу од 30.000,00 динара, који је дужан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико окривљени у остављеном року не плати новчану казну суд ће исту заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Том пресудом окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка и то у корист буџетских средстава суда износ од 1.370,00 динара, а приватној тужилњи износ од 34.500,00 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, док је приватна тужилња упућена на парнични поступак ради остваривања имовинско-правног захтева.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 592/15 од 10.12.2015. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног Д.Л. и његовог браниоца и пресуда Основног суда у Крагујевцу К 1065/14 од 07.05.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Д.Л., адвокат Р.Н., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати на поновно суђење пред другим судијом појединцем, односно пред измењеним већем у другостепеном поступку, односно да исте преиначи тако што ће „одбити приватну кривичну тужбу приватне тужиље Р.Л., поднете против окривљеног Д.Л., због кривичног дела увреде из члана 170. став 1. КЗ“.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости заједничког браниоца окривљеног Д.Л., адвокат Р.Н. је недозвољен.

Као разлог за подношење захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног Д.Л., наводи повреду закона у смислу одредбе члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, коју не опредељује навођењем конкретне повреде одредаба ЗКП у смислу члана 485. став 4. ЗКП, а из образложења захтева и навода да умишљај окривљеног приликом излагања у поднеску није био управљен на вређање оштећене, већ да се у предметном поднеску изјашњавао о налазу и мишљењу вештака, које излагање је дато у одбрани његових права и заштите његових интереса, по оцени Врховног касационог суда произилази да бранилац окривљеног означене правноснажне пресуде, позивајући се на повреду закона, у суштини оспорава због чињеничног стања утврђеног првостепеном, а потврђеног другостепеном пресудом у погледу учешћа окривљеног Д.Л. у извршењу кривичног дела у питању.

Међутим, како је чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно бранилац окривљеног сходно ограничењу његових права правима које у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног Д.Л., адвокат Р.Н. оценио као недозвољен.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.